

Roeien in Frankrijk bij Aviron Saint Cassien

Lid zijn van een Franse roeivereniging en daarnaast ook roeien bij Die Leythe in Nederland is een stimulerende en plezierige ervaring, die de gelegenheid biedt verschillende aspecten van de roeisport in beide landen te vergelijken. In 1997 zijn mijn vrouw Mieke en ik namelijk lid geworden van de Franse roeivereniging "Aviron Saint Cassien" waar wij elk jaar gedurende 3 periodes van 3 weken enthousiast roeien. Deze vereniging heeft zijn clubhuis aan het meer van Saint Cassien dat zich ongeveer 50 km ten westen van Nice bevindt. Het meer is eigendom van de Electricité de France, die dit stuwmeer heeft laten ontstaan. Het ligt tussen groene heuvels en biedt een schitterend roeicircuit van 15 km. De enige motorboten die toegang hebben zijn de "bateaux de sécurité" van de roeiclub en sporadisch de motorboten van de "pompiers" en van de "gendarmerie". Ploegen van de Franse "equipe nationale" houden hier regelmatig een trainingsweek en in de winter en voorjaar zie je groepen wedstrijdroeiers van verenigingen uit Duitsland en Zwitserland, als ze in hun eigen land zijn "uitgevroren".

Toen wij daar in 1997 begonnen bestond de vereniging ruim 10 jaar en hebben we regelmatig enigszins verbaasd gekeken naar de beperkte vaardigheden van het merendeel van de roeiers. De vereniging had nauwelijks 100 leden en ontbeerde duidelijk een kader dat zich met de instructie van de "débutants" bezig hield. Ik werd al snel gevraagd te helpen bij de instructie en ontdekte dat, ondanks mijn behoorlijke beheersing van de Franse taal, mij een honderdtal roeitechnische woorden ontbraken. Gelukkig kon ik de "Manuel de l'Entraîneur" van de FFSA (de Franse Roeibond) downloaden, waardoor ik over een voldoende kennis van roeiwoorden ging beschikken. Als beloning voor mijn inspanningen ontving ik in 2005 een kaartje van de FFSA waarop staat dat ik tot "Moniteur" ben benoemd.

De grote verbetering van de vereniging kwam toen rond 2001 Olivier Descamps de bezielende voorzitter werd. Zijn echtgenote Isabelle nam de instructie van de nieuwe leden ter hand en, wat misschien even belangrijk was, zij vonden in de sportleraar Luc Crispon van het nabij gelegen Collège "Léonardo da Vinci" een perfect hoofd van de afdeling wedstrijdroeien. Luc is een oud wereldkampioen in de dubbel 2 en is de deskundige en enthousiaste wedstrijdtrainer van de jeugd. Drie ochtenden in de week is er schoolroeien (gesubsidieerd door de gemeente en het département) en uit dit potentieel van jongens en meisjes heeft hij de afgelopen jaren een aantal zeer succesrijke ploegen kunnen vormen.

De afdeling "loisirs" ofwel plezierroeien heeft ook geprofiteerd van deze veranderingen. Instructie is nu goed georganiseerd op woensdagochtend en zaterdagochtend, waaraan ik ook steeds meedoe als wij daar zijn. Elke ochtend om 09.00 uur is een lid van de vereniging verantwoordelijk voor het openen van de botenloods en het toezicht op de roeiers en de boten. De aanwezigen overleggen met wie en in welke boten ze zullen uitgaan, ze helpen elkaar bij het naar buiten brengen van de boten en ook weer als iedereen terugkomt. Het verantwoordelijke lid ziet er op toe dat alle boten netjes worden schoongemaakt, worden opgeborgen en de loods en worden afgesloten. De ervaren roeiers roeien in een skiff, een dubbel-2 of in een (ongestuurde) dubbel-4, terwijl een groep dames op zondag in een dubbel-8 roeit. De "débutants" worden de eerste keer meestal meegenomen in een "Yolette", vergelijkbaar met onze C-vieren, of in een dubbel-2 en na 5 "sorties" mogen ze in een oefenskiff roeien. Een wherry is voor de Fransen een onbekend boottype.

Aviron Saint Cassien organiseert sinds 2005 in het 2e weekend van februari “La Randonnée des Mimosas” waaraan 100-150 roeiers meedoen, meestal uit het zuidoosten van Frankrijk. Soms zijn er deelnemers uit Spanje, Zwitserland of Italië en in 2016 heeft zelfs een delegatie van Die Leythe meegedaan. Dit weekend is een hoogtepunt voor de vereniging waaraan Mieke en ik met alle trouwe leden van de club meewerken. Men roeit meestal in “Yolettes” en de vereniging stelt zelfs één van zijn dubbel-achten beschikbaar voor de gasten. Zowel zaterdag als zondag wordt de roeitocht over het meer afgesloten door een “déjeuner-champêtre” waar uitbundig wordt gezongen en uitstekend wordt gegeten. Als nuchtere Nederlander heb je de indruk dat het roeien van de tocht een voorwendsel is om met zijn allen gezellig bij elkaar te zijn en om heerlijk te eten!

De “Randonnée des Mimosas” is de eerste van 45 roeitochten die elk jaar door verschillende Franse roeiclubs worden georganiseerd. De kalender van deze tochten vind je op de website van de Franse Roeibond FFSA onder de naam “La France en Ramant”. Olivier organiseert elk jaar een groep leden van Aviron Saint Cassien om mee te doen aan 1 of 2 van die tochten. Zo zijn Mieke en ik meegegaan naar La Grau-du-Roi voor een roeitocht in de Camarque en op de Middellandse zee, naar La Sône om te roeien op de Isère, naar Bayonne voor de Randonnée des Trois Rivières, naar Aiguines om te roeien op het meer van Sainte Croix en op de Verdon, naar Venetie om de Voga Longa te roeien en tenslotte om te roeien op de Golfe de Morbihan in Bretagne, als gast van de voorzitter en zijn echtgenote. Elke keer is het een feest om mee te gaan met onze vrienden van Aviron Saint Cassien.

Wat Mieke en mij zo goed bevalt is de kameraadschappelijke en gastvrije sfeer waarin je terecht komt bij de Franse roeiverenigingen. Een ambiance zoals we die kennen in Nederland. Kennelijk trekt de roeisport in dit toch heel andere land hetzelfde soort mensen aan als in Nederland. Het enige dat je van de Fransen merkt is dat ze erg Frans zijn en dat ze er als vanzelfsprekend er van uit gaan dat wij hun taal even goed beheersen. Hoewel, als het puntje bij het paaltje komt kunnen de meeste leden ook wel Engels spreken en verstaan. Wij hebben daar in die 20 jaar zulke goede vrienden gekregen dat wij zo lang als we maar kunnen bij deze roeivereniging willen blijven roeien. De club zou het prachtig vinden als groepjes Nederlanders de stoute schoenen zouden aantrekken om mee te doen aan de “Randonnée des Mimosas”. Als je in andere maanden daar wilt roeien kan dat altijd. Houdt er echter rekening mee dat in de maanden juli en augustus het heel warm is op het meer en dat het ook druk is met toeristen. Alle nodige informatie vind je op de site van de club www.avironstcassien.com en voor verdere vragen kan iedere belangstellende bij mij terecht (e-mail: “jan.schmidt@ziggo.nl”).

Tenslotte moet mij van het hart dat ik dat de Franse Roeibond FFSA uitstekend georganiseerd vind. Als wij het lidmaatschap hebben betaald bij onze vereniging voor het nieuwe jaar krijgen we binnen 2 weken een “licence” van de Franse roeibond per mail toegestuurd. Dit is het bewijs dat je lid bent en dat je bent verzekerd. De roeiverenigingen vragen altijd naar deze “licence” omdat ze dan weten dat eventuele schade die je aanbrengt door de collectieve verzekering van de FFSA wordt gedekt. Een voorbeeld voor Nederland? Bovendien krijg ik via e-mail bijna wekelijks informatie van de FFSA, vooral tijdens Franse, Europese, Wereld of Olympische kampioenschappen. Ik ben daardoor uitstekend op de hoogte van de prestaties van de Franse wedstrijdroeiers. Ik zou dit soort informatie graag van de KNRB ontvangen, maar dan over de prestaties van de Nederlanders!